

Lecniat'a Redactorului:
si
Cancelari'a Redactiunii:
e in
Strat'a Morarilor Nr. 13.

Scriorile nefrancate nu se vor primi decât numai de la corespondenții regulari ai „Federatiunei”.
Articoli trămași și nepublicați se voru arde.

FEDERATIUNEA

Diurnal politiciu, literariu, comercialu si economicu.

Va ești Marti-a, Joi-a, Sambata si Dominec'a, demanet'i.

Pest'a, ^{24 mai.}
_{5 iunia.} 1868.

Siedint'a de eri a casei reprezentantilor Ungariei fu un'a d'in cele mai interesante. Nu că dora ar fi fostu sub desbatere vre unu obiectu importantu, ci pentru că incidentele ivite au ilustrat de minune constituționalismul dualisticu, ai carui-a vatavi ne asurdesce pre totu minutulu, că gustămu tote libertățile imaginabile, de candu ne bucurămu de unu ministeriu si magiaru, si nedependinte, si constituționalu, si liberalu, ba inca si respundietoriu! Cu tote aceste daruri stracorate prin ciurul dualismului, cum se potu-si, că mas'a cea mare a poporului magiaru e nemultumita, mogicele natiuni nemagiare se plangu neincetatu, si ticalosii besericani, cari nu se tienu de confessiunea dominante suspina? Pentru că tote libertățile scrise cu litere unciale si bucinate d'in cornul celu mare sunt minciuna, machiavelismu nerușinatu, inventat spre a orbii lumea. Pentru că lucrările magiare tote sunt spoite frumosu, dar in lăintru e putredine. Pentru că dupa datin'a asiatica esci imbracatu de gala si de fala daca esci impenat, impietenat, era sparturele in fundu si cote le poti aperi bine cu ciucuri si gaitani. Ast'a este icon'a cea adeverata a constituționalismului dualisticu. Cătu pentru atributele insîrare mai susu, a le ministeriului, concedem doue, că este magiaru si nedependinte, dar de aici in colo, cu constituționalismul si liberalismul lui e numai gluma, dar gluma forte trista. Ceea ce privesce responsabilitatea, acăt'a se invertesc intr'unu cercu viciosu. Adeca ministeriul esită d'in majoritatea camerei, este responsabile acestei majorități, carea este mai ministeriala decât ministeriul insu-si, căci acestu-a, ca să-si mai pota scapă nimbulu si să nu scapete cu totulu in reputația lumei, este nevoitu adese a impinge, a imboldi pre acea majoritate, ca să se arete mai liberale, adeca ca să-si mascheze mai bine servilismulu, cu unu cuventu, ministeriul o inverte cum invertesci anelulu pre degetu, si daca ar voi ministeriul pote face, ca acea masina votisatora să voteze chiaru si in contr'a tablei pitagorice. Acestu fenomenu se ivesce cu tote ocașunile, era noi ni luăm asta data ocașunea de a constată, că fratii nostri magari, dragalasii de ei, cari la 186% strigă cu gur'a mare in lumea larga, in contr'a servilismului dietei transilvane, compuse precum dicea ei, totu d'in „Bezirkeri” nu mai potu ave cuventu, căci szolgabiró-i si tablabiro-i unguresci i-au intrecutu, de candu majoritatea dietale s'au asiediatu la posturi ministeriale mai grose decât fusese a le bietiloru Bezirkezi. Se semte forte lips'a unei legi, carea să opresca deputatului pre totu timpulu mandatului său a primi deregatoria de la guvern, atunci de siguru interpelatorii si membrii opusetiunii nu voru mai intempi murmurature, ba chiaru urlature, decât ori ar grai vre unu adeveru neplacutu guvernului, era aceast'a ar responde cu mai multa sfila si conscientia, ar fi respundietoriu, in adeveratulu intielesu alu cuventului, nu s'ar mai fall cu ilegalitățile sale, neci ar suferi abusurile subalterniloru săi, precum se intemplă asta-di. Aceste le premiseram, ca să se pricepa mai usioru pentru ce d. ministru Gorove, la interpellarea dului deputat Borlea (vedi la rubr. resp.) respunse cu atât'a usioretate, nepasare, ba chiaru cu unu felu de cinismu. D. ministru (intru una pusetiune a la „der schone Dovidl” cercandu aci pentru man'a dreptă, aci pentru cea stanga, unu locuitoru in pușnarele pieptariului) respinge cu unu pathos armenescu chiaru si presupusiunea, că unu ministru si magiaru si constituționalu (ipsissima verba) ar potă să dea oficieloru postale mandatulu de a frange sigilele scriorilor private. Ast'a nu au disu-o D. Borlea, dar noi avemu banuela, că ase-

menea abusuri s'ar fi potuta intemplă chiaru cu scierea dlui ministru, căci astăa obraznicia nu se poate presupune de la nesce oficiali minimi, ca ei de capulu loru să cutedie a vătăma secretulu epistoleloru si inca in ambe tierele (Ung. Trans.), in casuri nenumerate. Chiaru si noi am patit-o in septembrie anului trecutu cu unu paștețu trimis d'in Bucuresci, dar au patit-o si DDi Baritiu, Ratiu, etc. Ministeriul Ungariei si magiaru si constituționalu, se compromite forte prin suferirea acestui abusu, si er'a cea de auru a constituționalismului nostru decade sub epoc'a cea trista a lui Bach, pre candu era mai respectatul secretulu scriorilor private, decât este de la inaugurarea ministeriului si mag. si const. pana asta-di. Asemenea si spionagiul se dica a inflori totu ca sub Bach. Va se dica omenii de la guvernul actualu, in 20 de ani au invetiatu a imita, ba a intrece pre ante cesorii loru. Acestu obiectu lu vomu ilustră alta data cu nesce date forte caracteristice pentru situatiunea prezintă.

Desbaterile, ce se continua in camer'a Romaniei sunt de cea mai mare insemnitate pentru intreg'a natiune romana. Dupătate-a fluctuatuni politice si intre atât-a insulte seci si nemeritate, căte se facura si se mai facu guvernului actuale d'in partea fractiunii oposiționale, in dilele aceste-a se discuta in Camer'a deputatilor momentos'a cestiune a călitoru fierate. Importanța obiectului ne face a publica la rubric'a „Romani'a” intregul raportu alu comitetului delegatilor, d'in care preceptorii de lucru voru potè vedè, că ofertulu intreprindetorilor Offenheim si Strussberg a pusu conditiuni destul de avantajoase pentru Romani'a. Camer'a a primitu, cu una insemnata majoritate, concesiunea pentru susnumitii intreprindetori, si noi salutămu cu viua bucuria acestu votu alu deputatiloru, precum am salutat si votarea proiectului de lege pentru organizarea armatei. Acătia bucuria inse ni se turbura, daca privim in sal'a senatului Romaniei si considerămu mai de aproape la procederea loru senatori, care ni-i infătzieza ca pre contrarii prosperarei natiuni romane. Despre senatorii Romei se dica, că ei paru a fi totu atât regi si filosofi! Dorere, despre senatorii Romaniei n'o potem dica acăt'a; căci acestu corpul printenut'a sa — nu esagerămu daca dicoem — antinational, se pare a-si consideră suprem'a sa misiune in a face opusetiune la tote si pentru tote. Dupa ce s'a compromis inaintea natiunei, tinde a compromite guvernul inaintea Europei, cerendu actele diplomatice referitorie la nescocit'a persecutare a jidoviloru. Pentru a jucă rolulu de senat natiunale patrioticu, provoca pre guvernul să anuncie resbelu poterilor europene; era de alta parte se abstiene de a vota legea pentru armata, primita de a lunarea reprezentantiloru. Ce va să dica acăt'a? Ce voru domnii senatori cu Romani'a? Nu-su de ajunsu inimicu esterni? Să mai fia Romani'a impiedicata in progresu si desvoltare si de fii săi, chiaru de acei-a, cari ar fi chiamati a-i promova binele d'in tote poterile loru? Indreptările acătă intrebare cu tota sinceritatea, cătra dnii senatori, educandu-le a minte, că patri'a si natiunea pretindu de la ei totu ajutoriul posibil, si că atât binefacerile cătu si vatemările voru fi remunerate la tempul său, dupa meritul loru!

O scire electrica ni spune, că guvernul romanu ar fi datu satisfacere baronului Eder, consululu Austriei in Bucuresci, pentru not'a dlui Golescu. Nu scim inca in ce ar stă acătă satisfacere, deci nici nu ne potem dă parerea asupr'a ei. In totu casulu inse credem, că acătă satisfacere nu s'a potutu intemplă pre cont'a demnităței romane.

Pretinu de Prenumeratunne:
Pre trei luni 4 fl. v. a.
Pre siese luni 7 fl. 50 cr.
Pre anul intragu 15 fl.

Pentru Romania:
4 galb. pre anu, — 2 galb. pre $\frac{1}{2}$ de anu, — si 1 galb. pre $\frac{1}{4}$ de anu.

Pentru Insertioni:
10 cr. de hiziu, si 30 or. tem-
brile pentru fisice care publica-
tive separat. In Locul deschis
20 cr. de hiziu
Unu exemplariu costa 10 cr.

De la Valea Morei, maiu 1868.

De multe ori amu avutu ocașunea de a dice, ceea ce repetim si adi, că magarii nu au, nu potu ave unu viitoru, ca poporul de sine statotoriu, si ca atare nu potu arunca vr'unu pondu in cumpen'a poterilor europene; ci numai in buna cointelelegere cu natiunile colocitorie, si in federatiune cu vecinii, si mai vertosu cu romani.

De cumva nu au invetiatu inca assiom'a acăt'a, apoi nici că dovedescu alta ce-va decât, că Domnitoru au neglesu a studia pusetiunea loru geografico-topografica, — si fieci inchisa cartea istoriei, — eonducatoriu celu mai dreptu, — si asid legandu-se in ilusiuni chimice, romantice si nerealisabile, meriteza sentiulu neamicabile, ce se manifesta d'in ce in ce mai multu, la natiunile colocitorie si, urmandu pre calea apucata, sunt aproape a perde simpatiele cascigate in cei 11 ani de opresiune, si a merită asemenea si despretilu deplinu alu opiniei publice europene.

In viet'a poporeloru, — de la inceputu pana adi, — doue poteri, va să dica duoi factori predominanti, au jocatul rol'a cea mai importanta: poterea fizica (forti'a) si cultur'a.

Unde s'au asiediatu legiunile valorose si mai vertosu coloniele strabuniloru nostri romani, popore, ce locuiau acelu pamentu, au devenit romani pentru că nu numai că au dispusu de potere fizica, dar mai alesu au dispusu de nerestisibl'a potere a culturei.

Totu asemenea si in Francia, — căci unde s'au radicatu vulturii, acolo poporele, de origine germana, adi se numescu cu mandria francesci. Anglia inca a cotropitul Scotia si Irlandia. Russia, asidreaza Finlandia, Polonia si cele-alalte natiuni cu cerite.

Deosebirea e, că unde aceste doue poteri sunt concentrate, efectul e siguru, durabil si negresit, — era unde e numai potere cruda, acolo poporele de si remanu amortite, inse la prim'a ocașune favoritoria renvia, si staruescu a rumpe jugulu. Ca să nu amintim alte exemple, viua doveda sunt: Polonia, Irlandia.

Magarii, pana la a. 1848 sub regimulu feudalisticu, avutu au ore in pusetiunea loru poterile susu-

mentiate? In decursulu secolelor facutu au ce-va

concuista fatia cu celea-lalte natiuni colocitorie?

La aceste-a intrebări respondem cu unu „bă” cat-

goricu Slavii au remas slavi, romani, romani pana in

dflu'a de asta-di; doveda pipitoria si pră firesca, că nici

poterea fortie si cu atât mai putinu a culturei ma-

giare nu a fostu si nu e de ajunsu a amalgamisa

unu poporu viu si de o cultura, in multa privinta mai superioru.

De-si nu potem negă, că aristocrat'a slava, precum si cea romana, imboldita de ambitiuni si mai vîrtozu de interes personale, spre a potă figura ca factori cu magarii, s'a lăpetat si s'a deslipit de către natiunea respectiva, — de-si recunoscem, că vr'o căte-va mili de armeni, nemți, jidani venetici si stracurati in tiera, a caror a massima e: ubi bene, ibi patria, s'au prefacut in magari, — dar că assertiunea nostra prin faptulu acesta nu e slabita, martori ne sunt trei milioane de romani, ca poporu vechiu, gasit in vetr'a sa de magarii immigrati, care si-a pastrat pusetiunea, natiunalitatea, limb'a si dantile strabuniloru săi, si care natiune pre cum la 1848, asid si asta-di reclama cu voce nencetata si poternica drepturile rapite, cari i competu ca unei natiuni asemenea indreptătite cu magarii; vocea acătă se poate suprima pana la unu tempu prin felurite maestrie si fortia, inse ea nu va incetă, pana candu drepturile competitinti nu voru fi revin-decate;

pentru că porbindu d'in principiul psicoliticu, natiunile au aspirațuni sacre inradicate in geniulu natiunalu, cari, radicandu-se de a supr'a nivelului intereselor, dan direpta istoriei, si natiunile sunt gata a sacrifică totu, ce au, numai ca aspirațunile loru să remana necurmante. Aceste aspirațuni sunt concentrate in esistint'a na-

Pre cum ducele unei ostiri séu capulu diplomatici, care nu are incredere in poterea sa propria, e unu lăsii si nepotintiosu, — asemenea e necapabilu acela-a, care in trufi'a sa nefundata, si condusu de su-mesa si ingafare neiertata, despreutesce poterea castrelor contrarie.

Noi recunoscem, că magarii sunt unu poporu plin de vicia, belicosu, si iubitoriu de patri'a si natiunalitatea sa propria; — inse pre candu contribuim recunoscintia fatia cu vîrtutile loru, totu-data nu ne potemu ascunde loviturile suferite de la dinsii, si ingrigirile nostre adance, cari sunt provocate prin aplicarea midiloceloru ratecite, amu potè dice impiu si peccatoe, prin cari staruesc a si-ajunge scopulu, — care inse aru trebul si trebue se fia sco-pulu comunu alu toturor natiunilor collocitorie.

Pre cum zidurile radicate fără fundumentu sunt espuse ruinei la cea d'antâia cutremurare a pam-en-tului: asemenea institutiunile, cari nu sunt inradecinate in inimele poporeloru, sunt nenaturale si ca atari nedurabile.

Dupa desfintiarea absolutismului, binevoitorii tieri si ai tronului nu au intârziat a si-dà parerile si a se dechiarâ, că detorint'a primaria a guvernului aru fi de a multiam tote natiunile tieri, ca asie se descepte amorulu si alipirea natiunilor cîtra pet'r'a fundamentala, a supr'a carei-a s'aru potè eladî edificiul comunu alu statului. Vocea binevoitoriloru s'a perduto in desertu, fără resunetu, si de atunci pana in dî'a de astazi nu observâmu altu ce-va, de cătu fapte contrarie naturei tieri nostre poliglot; in locu se se multiamesca si recunosc drepturile sante ale natiunilor, amu vediutu spulberarea chiaru si a drepturilor existinti, pre cum: autonomia Transilvaniei si a legilor de la 186^{3/4}, — ba observâmu cu mare mahni si ingrigire, că chiaru si suspinele si plangerile natiunilor sunt stigmatisate ca crim'a vendiarei patriei si sunt amenintiate cu pedepsa.

Cetitorii nostri cunoscute tote amenuntele serbărei de la Blasiu in 1848, maiu, dî'a aniversaria a pronunciamentului d'in 1848, ceea ce de atunci s'a serbatu in fiesce care anu pre Campulu Libertătii, si in cas'a Domnului, aducundu-i-se laude si multiamiri. — Si eca diurnalele magiare ce capitalu politicu voiescu a face d'in unu faptu inocinte si provenit d'in sentiul cultului natiunei romane: ei buchina in lumea larga, că romanii se rescola si incepua a agita spiritele in contr'a loru; altii era vedu o propaganda rusesca (!) si mai scie si Hanu-tatarulu inca ce...

E bine! dar noi ce amu potè dice despre reununile honvediane, si despre banchetele loru botezate democratice? Sunt aceste-a mai inocinte de cătu pro-rastasulu Romaniloru d'in Blasiu? Séu numai pronunciamentul magiaru singuru pote esplota bineficiale libertătiloru constitutiunali? Cu dorere avemu se constatâmu, că pana acum asie este. Apoi astfelui se intreprezea egalitatea?

Totu in numerii susu pomeniteloru diurnale, a nume in nr. 122 alu diurnalului subventiunatu, „Esti lap“, vedem o curiositate suprinditoria.

F O I S L O R ' A .

Una privire fugitiva preste istoria politico-natiunale a Romaniloru din Selagiu.

(A se vedè nr. Fed. 71 72 si 73.)

Miscamentulu natiunale d'in 1848 la Romanii selagiani.

Pre cătu a fostu de mare decadint'a natiunale a nobili-mei Selagiene in anii cesti d'in urma, pre atâtua de mare a fostu si suprinderea ei si a poporului intregu romanu, la au-dîtulu sunetului de libertate si egalitate, prochiamata in diet'a Ungariei la an. 1848; a libertătii si independintiei natiunali, prochiamate totu in acel'a-si anu in 1848, maiu, la Blasiu; ace-stu-a e momentulu, candu Romanii d'in Daci'a, dupa atâtua cente de ani, ér se vedu uniti in cugete, uniti in conditiune; inim'a loru pre cum si a altoru popore insetosiate de sant'a libertate si egalitate, se consola prin aceea dulce convingere, că frangendu-se odata catenele sierbitutii vechie, politic'a infernale de a mai crea nobili si a face caste pentru de a potè despotizâ mai usioru preste multimea poporeloru, a cadiutu pentru totu deauna; poporul romanu credea, că a intrat in acelui momentu alu vietiei sale natiunali, in care elu va si guvernaturu de unu guvern, a cărui principiu este vertutea, éra nu pre judeciu, au frica. (Montesquieu: de prin-cipe de la democratie)

Ingrigirea natiunei e, că unde-su norii mai grosi, acolo se apara fulgere spre ai resipi; provedint'a divina inca se ingrigesc adeseori, că unde e intunereculu mai mare, acolo se resara luceferu, spre a lumină; acésta provedintia, nu a uitatu nice de romanii selagiani. Grea a fostu iobogia si mare intunereculu prin care orbecau romanii selagiani in secolul trecutu, si Ddieu li-a tramsu pre luceferulu Gregorius Maior.

Aberarea si confusiunea natiunale in inceputulu seclului present, a fostu formidabile pentru ei, si Ddieu li-a tra-mis pre unu altu luceferu, pre Simione Barnutiu; adeveratu, că nu d'in familia boieresca ca Gregorius Maior, spiritul lui inse, cu atâtua mai neinfrangibile si mai petrunditoriu in ve-

Acestu pamphletu diurnalisticu, dupa ce spune, că guvernulu rusescu s'a invoitu, ca se incete jurisdicțiunea sa consulara in România, pentru care faptu ecu-tabilu apoi guvernulu Romaniei a aflatu cu cale a esprime sentientele sale de recunoscintia, éca in ce cuvinte nerușinante face comentariul său: „apo mai trebuesce vre una dovara mai chiară, că Români facu causa comuna cu Muscalii; — să ni spuna inspira redactiune, pentru ce nu facu Români causa comuna cu patronii săi? — Noi marturisim franco, că procedurele aceste-a nu le pricepem; (Ba noi le pricepem forte bine. R.) dupa ce inse vedem, că portarea si politic'a magiarilor, pre cum fatia cu natiunile colocitorie, asie si fatia cu vecinii, nu e corecta; dupa ce vedem, că d'in dî in dî-cufundandu-se mai adancu in labirintulu in-cureatureloru si a ratecirii, merge spre perire: — să ne fia permisu a-i intrebă cu tota frankheti'a inimie nostre: că, la nesce evenimente mai mari, cari potu sgudui tier'a, de la unu momentu la altulu, dupa ce natiunile colocitorie sunt respinse de la santuariul patriei, sunt dinsii de sine, de ajunsu si destulu de poternici a-lu aperă spre emolumentulu patriei de obste?

Si decumva ni va multiumi respunsulu, apoi li dechiarâmu, că ni vomu tunde pîrulu si, luanu ce-nusierulu in capu, ni vomu inchină politicei loru ce-lei innalte si adance. . . .

Iagu.

Pest'a, 4 iuniu 1868.

R E S U N E T U

la „Pronunciamentul“ intielegintie romane d'in Blasiu si giuru, publicatu in nr. 73. alu „Federatiunei.“

Suscrisii romani d'in Bud'a-Pest'a, petrunsi de importanti'a si santitatea ideiloru celoru mari si natiunali, pronunciate in fatia lumii la 1848, maiu 1848 pre „Campulu libertătii“ si santiunate prin viu jura mentu d'in partea natiunei romane, — salutâmu cu iubire si patriotismu pasiulu celu frumosu si natiunal, intreprinsu cu devotamentu si precumpenire patriotica, d'in partea intielegintie romane, ce s'a adunatu in 1848 an. cur. la Blasiu pre „Campulu libertătii“ spre a serbă aniversarea acelei dîle, carea este mare si va fi eterna in analele Romanismului, — salutâmu cu iubire si patriotismu spresiunica adeverata a dorintielor juste si a pretensiunilor drepte si legali ale natiunci romane, depuse in „Pronunciamentul“ facutu — intr'unu tempu fatalu pentru drepturile si si esinti'a natiunei romane — de intielegintia romana, intrunita in Blasiu la 1848 maiu an. cur., — salutâmu „Pronunciamentul“ acel'a, pentru că aflâmu in elu totu, ce simte, doresce si pretinde, totu, ce trebue se sentiesca, se doresca si in urma — se pretinda fie-care romanu si patriotu adeveratu!

(Urmeza 29 de suscrieri.)

Unu pronunciamentu antimagiaru.

In nr. tr. am aretat parerea diurnalului guberniale ung. „P. N.“ despre pronunciamentul intielegintie intrunite la Blasiu, éra in nrulu acesta comunicâmu urmatorulu articulu, care-lu cetim in „Politik“ sub titlulu de susu:

De unu tempu in coce este dîcalu de tota diu'a: că opusetiunea boema si-trage energi'a si poterea sa de acum d'in institutiunile „liberali“ a le Cislaitaniei, că ea abuseza cu aceste institutiuni spre una resistintia intensiva contra „constituionei“, si că nu trebuie alt'a, de cătu, a-i angustâ aceste libertati, său-precum disse „N. fr. Pr.“ — a-i areta laturea cea intunecosa a constituionei, pentru a ologi opusetiunea, si a o face să-si pierda tote poterile. Nebunii! Ei se insila in dejudecare esintiei acestei opusetiuni, si-i necunosc poterea ei spontana interna; i ascurâmu, că ei voru simti acesta potere si candu ni voru areta „laturea cea intunecosa“, cu atâtua mai virtosu, că laturea lumenosa inca nu ni-a venit la ochi, cum se cade.

Pentru ce amintim de acésta, can lu vorbim de manifestari antimagiare pre teritoriul coronei unguresci? Ansa ni da asemnarea opusetiunei de d'inceo, cu cea d'in colo. In fapt, ne prinde mirare, că de langedu se desvolta opusetiunea d'in colo, d'in partea natiunalitătiloru nemagiere si cătu de incetu se misca resistintia, carei-a politic'a unguresca i-dâ atâtua de multu nutrementu. D'in partea serbilor abiile pota omulu să au la ce-va, slovacii se inaltaici colete pana la una petitiune, si si romanii au fostu, pana in momentul d'in urma, ca pierduti. Se pare că opusetiunea la aceste popore a strabatutu pre putieni massele, său, mai bine, ca si can lu aces-te-a n'ar' fi destulu de concie de faptic'a loru opusetiune. — Si chiaru intr' acésta stă diferintia intre esinti'a resistintiei nostre si a loru. La noi tote clasele poporatiunei sunt strabatute de opusetiuae conscientia si acésta o areta la tota ocazie; d'in colo inse se pare, că nice tient'a nu este destulu de chia'u tier-murita nice perseverantia nu este asemene de tare si generale.

Asie de d'in colo de Lait'a audim de cătu-va ani numai putene manifestari antimagiare, cu tote că constitutiunismulu magiaru numera in propor-tiune si d'incolu chiaru atâtui inimici, cătu numera d'in coce constitutiunismulu cislatinu. In tempulu mai de curențu numai se pare, că se incèpe a se reculege omenii si d'in colo. Petitiunea slovaciloru, sustinuta prin deputatulu Dobranchi este unu frumosu incep-putu, si urlatulu selbacei alu deputatiloru unguri, cu care acesti-a au aflatu cu cale a intempini acesa petitiune, este me liu loculu celu mai bunu a irită simtiulu natiunalu alu slovaciloru, cari au chiaru atâtua dreptu pre pamentulu ungurescu, cătu au un-gurii, si a intet'i noue si mai estensive manifestari si pretensiuni de acésta natura. Actiunea produce reac-tiune, si noi ar' trebul să ne inselâmu in fizica consciintiei natiunali, daca n'am presupune, că rea-

prin legelatiunea d'in 1848, pre atâtua a fostu de mare amar-tiunea lui, candu a vediutu, că la constituirea comitetelor representative d'in municipie, elu vine eludat cu totulu; elu a observat cu dorere că, natiunea romana in Selagiu si dupa legelatiunea democratica, e osendita a fi totu sierbitoria la cea magiara, éra nu libera si egală indreptatita, precum vr. Ddieu si dreptatea eterna. Pentru acésta desconsiderare a romaniloru la constituirea comitetelor repres. d'in 1848, nice nu avemu se însemnâmu despre viet'a politico-natiunale d'in acestu anu, său periodu scurtu, de cătu alegerea de deputati d'in opidele Sz.-Cseh (in comitatulu Solnocu M.) si Crasni (in comitatulu Crasni*) ; in amendou locurile s'au nesuitu romanii a concurge la alegere ca romani, cu candidatulu loru parte natiunale.

Despre sortea si viet'a natiunale a Romaniloru selagi, sub sistemulu absolutisticu a lui Bach, in restimpu de 11 anii, nu e de a memoră nimicu, de-ora-ce aceea a fostu intr' tote identica cu co'a a toturor romaniloru de sub sceptrulu Habsburgicu, acel'a-si jugu, acel'a despotismu i-a ap-satu pre toti; singur'a diferintia va fi pote, că portulu natiunale si limb'a natiunale a selagianiloru in acesti 11 ani, au patimitu mai multu, ca nainte de aceea intr'una 100 de ani

(Va urmă.)

* Cerculu de alegere propria, numit Crasni, nice es-te, ci numai alu Zelaului; caus'a că poporul d'in comitatulu Crasni a tientu alegerea in Crasni si nu in Zelau (urbe lib. reg. in comit. Solnocu) a fostu, că comitatulu Crasni nu a voit, să alega inca in comune cu alegatori d'in altu municipiu, cu atâtua mai putinu pre teritoriulu altui comitat, precum hotarise diet'a de la Posoniu in 1848, si precum am intielesu de la barbatii demni de creditint, in urm'a a poternicului svatu alu Br. Veselényi, care vrea in tota form'a a slabii ele-mentul român in Selagiu; deputatulu alesu inse' in Crasni de către majoritatea româna, nu a fostu verificat.

Comitatulu Crasni a cerut de repetite ori si mai in urma, in 1867, in nov., stramutarea locului de alegere de la Zelau la Crasni, pana acum nice unu resultat.

Pre cătu a fostu de mare bucuria poporului romanu selagianu, audindu sunandu or'a libertătii si egalitătii politice

Ministrul Eötvös, cerându-interpelatiunea în scrisu, promite respunsu în dîlele mai d'aproape.

Sigismundul Borlea adresea ministrului de industria și comerțului următoarei interpelatiune:

Onorata casa! De la anul trecut 1867 în ceea ce primul între epistolile private sosite pre posta către ea cu sigilul frantu și sigilate de nou cu sigilul oficialui postale, era atât numai cu sigilul frantu; ba nu de mult, trimisindu-ună epistolă privată în comitatul Aradului, aceea fu immatriculată respectivului adresat numai forte tardiv, cu sigilul meu frantu și provoacă cu sigilul oficialui postale. Cu toate că această înainte de 1867 n'așa existat odată și de la astăzi de la acest fenomen nou mi-a batută tare la ochi, — totuși am fostu aplacat a atribuie totuști acestei a înțeleptări. Într-aceea alături am primul de la Deva una epistolă recomandată, provoacă cu trei sigile, pre carei cuvertă era scrisu, că cuprinde documente în preț de 20 fl. Cuvertă acestei epistole a spartă la ambele capete langa sigile, chiaru și, precum o sparge respectivul proprietarului al epistolii, candu voiescă să scote cuprinsul, și în locurile sparte și sigilate de două ori cu sigilul oficialui postale. Din acestea, onorata casa, care cauta la această epistolă, se poate predeplini convinge, că cuvertă ei nu a frantu din întemplantări ei cu intențiune, și că această epistolă înainte de a veni la mană mea a fostu cedată de altii, cari firescă, dacă li-a placut, au potut lăsa și din documentele ce conțineau. Si ca onorată casa să se convingă pre deplină despre adeverul asertării mele, am onore a pune epistolă din cestiune pre mesă onorată casei, și precum am primit-o, fără de a o fi desfacută, rezervându-mi dreptul, de a o lăsa să fie la finea siedintei, ca bataru după două săptămâni să o potuie să iei.

Onorata casa, de-săi că această afață, apărându-lă prima vedere că unu negotiu privat, săr' vedă și nu fi aptă spre interpelatiune, înse considerându că, pre cum sum informată, desfacerea unor asemenei epistolii se întemplată, de unu tempu în ceea ce, a deso'ori, — și astăzi mai mulți au parte de această neplacere; considerându, că de alta parte am audiatu afirmandu-se și aceea, că oficialii postelor rumpă, său ci, său, în urmă instrucțiunilor superiorilor lor, prin altii, unele epistolă private, și, prin urmare, organele oficiali violează sanctitatea sigilului și a secretului, prin ce afață și perde caracterul său privat, — și de-ora-ce nu potu crede, că ministerul să aibă cunoștință de astăzi că, necă ar' existe vreuna instrucțiune analoga și, prin urmare, aceste fapte nu potu fi considerate de cătu ca abuzuri ale unor oficiali: cetezău și deplină către on. ministeriu alu industriei și alu comerțului umorării interpelatiune :

1. Are on. ministeriu cunoștință despre autorizarea oficialilor de postă prin superioritatea lor, pentru ca său ei să rumpă sigilele unor epistolă private, său să le dea unor oficiali politicii pentru a le rumpă, și ca acele-a să nu se admânueze proprietarilor lor decâtă după această operatiune?

2) De-ora-ce este fapta, că la unele oficiale postale se întemplată astfelie de abusus: este inclinatul on. ministeriu a dispună că atari abuzuri să se nimicescă de totu și oficialii de postă, credinciosi juramentului loru oficiale, să admânueze epistolile, nevămatate, precum se cuvine în ună tiera constituțională, proprietarilor loru respectivi.

Am onoreaza a insinua că această interpelatiune și în scrisu.

Stefanu Gorove, ministrul alu industriei și alu comerțului, respunde la această interpelatiune: Cătu pentru faptele memorate, — dîce d. ministrul — elu le va cerceta, fără a astepta vreuna decizie a casiei în astă privinția, cu participarea și întrevinirea dnului deputat. (Aprobare.) — Dnulu deputat să spuna apoi casiei, că fostu-a această cercetare nepartială său bă. (Aprobare). Era cătu pentru obiectul d. ministrul nu scie necă decâtă, că oficiile postale să fie desfacută epistolă său să fie frantu sigile, și necă nu crede că provocată prin d. deputatul că să se dechiară, dacă să emisă prin ministeriu una asemenea ordinăriune. (Aprobare). Unu ministrul magiaru responditoru nu va face necă candu această; d'alțimtră, dacă d. deputat este informatu, să constată faptă înaintea casiei. (Aprobare viau.)

Ios. Madarász dorescă, cu privire la interpelatiunea lui Borlea, că ministrul de comerț și industria să îndrepteze către tote municipiile tierei una ordinăriune, carea ar' opri în venitoriu orice abuzuri de această natură din partea oficialilor postali.

Manojlović interpelează pre ministrului justiției cu privire la abrogarea legei usurariei.

Balt. Horváth, ministrul alu justiției, declară că unu asemenea proiectu de lege se va prezenta casiei cătu mai curându.

Siedintă se desolve către amenda-dii. Cea mai aproape se va anunță în modulu în latinat.

Căte-va cuvinte

„despre necesitatea neincungurabile a comentării pre în patente urbariali din 21 iun. 1854, și o parere modestă despre modulu, cum săr' potă recumperă prestatia, ce apesea pamenturile alodiale și cum săr' potă eșeful eliberarea dilerilor de la robota fără daună posesorilor.“

(Fine.)

Legelatiunea, ocupându-se de interpretarea articolilor patenției relativi la dileri, nu va potă, să nu ieșă în dreptă

considerație și cestiunea importantă: cum săr' potă usioră recumperarea prestatia, pamenturile alodiale, ca dilerii să devină cătu mai curându proprietari liberi ai acelor pamenturi, și ca să inceteze cătu mai curându robotă și tacsele? — De la deslegarea fericită a acestei cestiuni depinde vieti, viitorul a mai mult de cinci-deci de milii de familie din Transilvania; interesul acestor familie, interesul proprietarilor, interesele economico-politice ale terei rechiamă cu urgencie deslegarea cătu mai grabnică a acestei cestiuni.

Să incerce ori-cine a calculată perderea mare, carea dilerii o suferă prin implinirea prestatia, ei consideră tacsele și robotă, cari le prestează, ca nedreptă și fortățe. — Se ducă deci la lucru, dar' lucru numai că d'in sila să numai că să trece diu'a; lucru atât de puternic și atât de reu, iucădu lucrul loru de una diu'a nu ajunge cu lucrul de 3-4 ore alu altor oameni. Nesecuritatea de a nu sci pana candu voru ramâne în mană loru pamenturile alodiale, face pre dileri să-si perda tota voiă de a le imbunătăți, de a le cultiva, precum se cado; ea are influență reală asupra credinței. Tote acestea cauza terei o perdere forte însemnată.

Legelatiunea nu poate fi indiferentă fată cu aceste daune mari, deci chiamarea legelatiunii este înainte de tote, ca și în inteleșul carui-a „prestatia“ și „potă recumperă“, să se modifice în inteleșul că „prestatia“ și „sunt să se recumperă“, și să se desfășoară și temporul, în care sunt să se recumperă. — Ar' fi să se rezolve totu de o data și cestiunile: cum să se întempe recumperarea? și prin ce mediul săr' potă ajuta dilerilor; ca și cei mai seraci să se potă recumperă și să devină proprietari liberi?

A.) Parerea autorului în astă privinția este, că statul să poată sărcină recumperării pamenturilor alodiale în întregu, său celu puternic și trei-a parte. Astă ar' fi nu numai ecuitabilă, ci și o pretensiune dreptă din partea dilerilor. A nume, dilerii nu s-au eliberat în 1848, ci au imprimat și imprimat pana astă-di robotă iobagescă, carea a devenit acum de trei ori atât de grea că cea dinainte de 1848, căci serviciul de adi are de trei ori atât de mare preț, ca mai nainte; pre langa acestei sunt silită să poată sălăi sarcine publice; să solvesca contribuție și cu această din urma crescătorie (Zuschlag) pentru dessarcinarea pamentului în favorul celor-la-lăți locuitorilor terei. Va să dica: clasă cea mai misericordioasă, omenii, caror' anul 1848 nu li-a adus de cătu greutăți, și sarcine nove, au contribuit pentru interesul domnilor de pament și alu fostilor iobagi; deca acum acestei-a, său prin acestei, statul nu va veni întră ajutoriul ne-norocitoilor dileri, se vor calcă legile ecuității, dreptății și a reciprocității.

B) În casul, deca numitul proiectu de recumperare nu săr' potă efectua, aru fi să se inființeze bance de credetă fonciarii său bance de imprumut, de unde dilerii, garantându prin ipotecă proprietății fonciare (pamenturile alodiale), aru potă capăta imprumut, prin care o data său în mai multe rate aru potă recumperă pamenturile alodiale. Imprumutul primut aru fi să se mortifice prin rate anuale și solvită respectivului institut de credetă. Încătu pamenturile alodiale n'ar potă fi ipoteca destulă de asecuatoria, statul ar' trebui să garanteze pentru acelu credetă, său să inființeze insu-si atari institute de credetă.

Autorul mai recomandă unu alu treilea modu de recumperare:

C) Pentru recumperarea prestatia, caror' sunt supuse pamenturile alodiale, făcăre dilerii (curialisti) să fia indetoratul a solvi, în suma de recumperare, 5% de o data cu contribuția, în tempu de 20 ani, în 40 rate semestrale. Era statul să solvesca, pentru dessarcinarea pamenturilor alodiale, anticipativă întrăsumă de recumperare în obligații. Această recumperare firescă nu se referă la moșiele curiali, cari la 1819 său mai nainte au fostu în mana de dileri pre langa prestatia urbariali, căci recumperarea acelora, e numerată între desdaunările din partea statului.

Ipotecă obligații, cari săr' emite este modu, ar' fi credetul statului, banii ce aru incurge din ratele semestrale și în urma chiaru și pamenturile alodiale aru potă să servescă ca ipoteca speciale. În făcăre anu se va esconta o parte din numitele obligații, și, incătu preste 20 de ani tote să fia escontate.

ROMANIA.

Raportul

comitetului delegatilor, însarcinat cu cercetarea cestiunii cătu ferate.

Domnitorul Deputat.

Comitetul delegatilor toturor sectiunilor Adunarei, constituindu-se la finitul lui Fauru, să a intrunit suptu președintăi subscrisei, în numeroase siedintice, la cari, de mai multe ori, au asistat și dñii Stefanu Golescu, atunci Președinte alu consiliului de ministri, dnulu Ionu Brăianu ministrul de Interne și ad-interim la Finacie, și d. Panaite Donici, ministrul alu lucrărilor publice.

Lucrările comitetului s'au inceputu prin adunarea op-

nuntelor diferitelor sectiuni, din care oră procese verbale să constată:

I. Că sectiunea 1-a, în număr de 17 membri presenți, a luat în considerație proiectul de concesiune și a alesu delegatul pe d. Grigorie Lahovari, inscriindu-lu „să observeze în comitet mediiile necesare, în facia cu adesunile, ce să nu pot fi capătă de la concesionari.”

II. Că sectiunea 2-a, în număr de 16 membri presenți, a respinsu concesiunea provisoria data de guvernul lui cavaleru Offenheim, și a primitu în principiu concesiunea cerută de d. Principe Hohenlohe, duce de Ajezd, și companie, precum și condițiile relative la construcția acestei căi ferate, și a alesu, pentru ambele cestiuni, delegatul pe d. Iatropolu.

III. Că sectiunea 3-a, a primitu în unanimitate proiectele de căi ferate, dându preferința concesiunei prusacei, ca mai avantajoase, și numindu delegatul pe d. Holbanu.

IV. Că sectiunea 4-a a respinsu concesiunea d-lui cavaleru Offenheim și a primitu concesiunea cerută de d. Principe Hohenlohe et comp. numindu delegatul pentru ambele concesiuni pe d. M. Jora.

V. Că sectiunea a 5-a a respinsu concesiunea d-lui cavaleru d'Offenheim și a admisu concesiunea d-lui Principe Hohenlohe, Dr. Strusberg et comp., alegandu delegatul pe d. Chiticiu.

VI. Că sectiunea a 6-a, cercetându ambele concesiuni, a luat în considerație concesiunea cerută de d. Principe Hohenlohe, Dr. Strusberg et comp. și a alesu delegatul pe d. Pana Buescu.

VII. Că sectiunea 7-a, în număr de 17 membri presenți, a respinsu concesiuna d-lui cavaleru d'Offenheim și a luat în considerație concesiunea propusa de d-lui Principe Hohenlohe et comp., alegandu delegatul pe subscrivatorul.

Dupa această comitetul a esaminat multe petiții, relative la căile ferate, și anume:

a) Județiul Romanului.

1. O petiție a unui mare număr de cetățieni din orașul și județul Romanului, cărui roga pe Adunare, că incuviintarea căilor ferate să fie obiectul principalei preocupăriilor sale, spre a acceleră realizarea acestei dorințe generale și spre a îndemna o necesitate de cea mai mare urgență.

Petiționarii arăta suferințele agriculturii și ale comerțului, și declară, că numai neintardată înființare de căi ferale poate să le pună capăt.

b) D'in județul Botosaniilor.

2. Două petiții ale unui mare număr de cetățieni din orașul și județul Botosaniilor, cărui roga pe onorabilă Adunare, să facă, ca drumul de feru menit a legă Cerneautii cu Galati, să treaca prin județul și orașul Botosani.

c) D'in județul Tutevei.

3. O petiție în care se dice: „că de câte ori a fost vorba de concesiunea unei căi ferate, nici odată nu s'a luat de baza valea Bahui-Berlad, ci totu-deuna s'a datu preferința valei Siretului, cu unu bratu la Iasi; combata linia Siretului sub cuventu, că valea Siretului are deja două căi de comunicație, o siosea și unu riu navigabil; incredintieza, că linia Berladului ar oferi mai multe folose și roga pe reprezentanții terei, că înainte de a lăua în desbatere vre unu proiect de căi ferate, să se convingă, prin studie pozitive, de adeverul argumentelor espuse de ei.”

c) D'in județul Tecuciului.

4. O petiție identică d'in partea unui mare număr de cetățieni din județul și orașul Cecuci, petiție copiată d'in cuvântul de pe acea a Berladului.

In polemică, ce facă contră liniei d'in valea Siretului și în favoarea liniei Bahui-Berlad, și Berladului și Tecuciului, au uitat să ceară, că linia călei ferate să treaca și pe la Berlad și Tecuci.

Spre a dă o mică idee despre valoarea acestor petiții, am onore de a pune suptu ochii domniilor voștri, domnilor deputati, d'in cuvântul, cuvântul, în unu d'in principalelor lor argumente.

Éta-lu: „Urbei Iasiloru, prin ducerea căii ferate pe Siretu și numai cu bratu la Iasi, nu i se face nici o recompenșă, nici o ameliorare sortii lui în suferință, pe candu prin linia cea-lalta Bahui-Berlad, capeta o adeverata imburcatire, o reale recompensă, că ei devine unu punct de trecere generală; pe candu cu bratu de la Siretu la Iasi, ramane în facultatea căilor ferate a de merge la Iasi să nu !! Si căte vorbe se totu facă pentru imburcatirea starei decadente a Iasiloru ??”

e) D'in Romanati și Caracal.

5. O petiție arendându triștă stare, în care se afișă orașul și județul d'in casă totală lipsă de căi de comunicație, roga pe onorabilă Adunare, că linia călei ferate în lungul terei, ce are a se votă, să treaca și prin orașul Caracal; unde să-si aibă și statuina. — Petiționarii mai arăta, că inconjurul, ce ar urma d'in realizarea dorinței lor, ar fi numai de o postă, căci de la Slatina la Craiova sunt trei poste, era de la Slatina prin Caracal la Craiova, sunt numai patru poste, „că inconjurul este asemănat, se pare a fi mare, dar în realitate dispără, pentru că drumul de la Slatina la Craiova are multe dealuri și văi de mare însemnatate, precum este dealul Sărului, al Robanescilor și altele, cari vorbă sume de bani considerabile pentru nivelarea lor, candu drumul de la Slatina prin Caracal la Craiova, este

cu totul liber de dealuri și văi, și prin urmare, că cheltuielile, ce s'ară face cu micuțu inconjurul ar fi fără asemeneare mai mici.”

f) Gorju și Tergulu-Jiul în o telegramă „se roga respectuosu, că linia, ce are să mergă de la Craiova la Turnul Severinului, să treaca de la Craiova pe albia Jiului, prin Tergulu-Jiul la Hatzegu unde se poate legă cu Austria, fiindu mai avantajosă această linie și pentru tiera și pentru concesionari, căci Mehedinții au destulă vîță cu Dunarea, care curge în totu lungul județului.

g) D'in Galati.

O adresa a consiliului comunale alu urbei Galati d'in 22 aprilie 1868, prin care se combată concesiunea Strusberg, că periculosă nu numai în privirea materiale, ci și d'in punctul de vedere politicu alu națiunii noastre !

h) Acea adresa și permite a dă lectiuni și guvernului și reprezentanților naționale și este scrisă într-unu stilu atât de necuvintiosu, în cătu merita cea mai severă desaprobatu.

i) D'in Botosani. O telegramă a consiliului generalu alu județului Botosaniilor, d'in 28 aprilie 1868, prin care roga pe onorabilă Adunare, că calea ferata, să treaca prin Botosani declarandu, că ea a devenit o necesitate vitală.

D'in Dolju.

Si o telegramă d'in 11 maiu s. n., prin care invita onorabilă Camera, să binevoiesca a votă, cătu mai în grabă proiectul concesiunei căilor ferate, depusu de guvernul ca unu, ce are a desvoltă comercialu și a face fericirea terei în generale și în particularu a Olteniei.

Comitetul deliberandu asupra acestor petiții, a gasit de cuvintă de a le recumendă onorabilu ministeru, spre a le avea în vedere la concesiunea căilor ferate, dacă, după studiu prealabilu, le va găsi bine-cuvențate și admisibile.

Aceste petiții, ori care ar fi sortă loru, constată într-unu modu forte evidentu, cătu de multu și generalu se simte necesitatea și urgintia înființării căilor ferate.

Afara de acesto comitetul a cercetat și mai multe alte petiții, brosuri și adrese relative la cestiunea căilor ferate, și anume:

a) O petiție d'in 28 februarie a d-lui L. C. Manessis, agentu oficiosu alu fratilor Waring, constructori d'in Londra prin care face cunoșcută onorabilă Adunări, că incredintatorii săi mantinu propunerea facuta la începutul anului 1867, onorabilu Senatul alu României, pentru constructiunea unei căi ferate, în intindere de 600 kilometre și după cum ei însuși incredintieza, prin telegramă adresată d'in Londra în februarie 1868, bioului Senatului, sunt gata a veni la București, dacă voru fi chiamati spre a fini luarea concesiunei propusă.

b) O scrisoare a unuia d'in fratii Waring, membru alu parlamentului englezescu, asociat alu casei fratii Waring, constructori de căi ferate d'in Londra, cu data d'in 10 iunie 1868, către d. Ministrul alu lucrărilor publice, prin care areata:

1) Că în anul trecut a trăsul la București pre împotrivă casei sale, d. Chapman, carele a depusu la ministerul lucrărilor publice o cerere de concesiune, pentru construcția unei căi ferate, de la Galati la frumătura Bucovinei pe séma guvernului cu plată de anuități și

2) Că Chapman, la purcederea sa d'in București, însarcinase pe d. Manessis, că se raporteze casei Waring, d'in canadu în cadrul despre intenția guvernului român în privința propunerii facute de ea. Dar fiind că, de multu tempu, n'are nici o sciință de la d. Manessis, de aceea d. Waring, și-a luat libertatea de a se adresa directu către d. ministrul, spre a declară, că este gata a veni la București, dacă guvernul Român dorește a-i incredintă construcția pe séma guvernului a unei părți său a întregii căi ferate d'in Moldova, cu plată de anuități, său prin afectarea resurselor ordinare ale bugetului și a terei.“

c) O telegramă a d-lui Waring, către d. presedintele Adunării Legislativă d'in București, prin care declară „că mantine propunerea sa relativă la calea ferată, și că spre a veni în persona la București, acceptă chiamarea d'in parte Camerei.

Brosurile d-lui Manessis.

d) și e) Două brosuri publicate și impărtite de d. Manessis cu scopu de a recumenda propunerea fratilor Waring și de a prezintă că mai avantajosă de cătu propunerile d-lui Offenheim și Strusberg.

f) O copia de pe o telegramă a d-lui Waring, adresată presedintiei său bioului Senatului la București, prin care declară „că mantine popunerea sa, și se va prezintă în persoana candu Senatului ar crede necesaria venirea dsale, era pară atunci d. Manessis este acreditat, ca să dea explicații.“

g) O adresa a d-lui Stefanu Golescu, presedintele consiliului de ministri către d. presedintele alu Adunării deputaților, prin care face cunoșcută, că onorabilu Senat, în sedintă să a d'in 2 martie 1868, a adoptat conchidiunile raportului comitetului delegatilor de cestiuni, a caroră coprindere este următoarea:

„Comitetul în unanimitate a decis, a se recomandă de indată această cerere de concesiune a fratilor Waring onorabilului guvern, spre a nu se scăpa d'in vedere de către dinsu și de către onorabilă Camera legititoria cu ocazia concesiunilor, ce are acum în cercetare.“

(Va urma.)

Varietăți.

* * (Armată rebelilor maghiari.) În tablele pentru constituarea sierbiciilor acelor ofișeri, cari în a. 1848 au trebuit în armă revoluționară, se află următoarea rubrică: „a intrat în armă în armă a rebelilor maghiari în 1848.“ În urmarea staruștilor ministrului Andrásy, din la maiestatea sa, rubrica de susu s'a modificat în modul astăzi: „a intrat în gardă maghiara regelui în... 1848.“

* * (Comisarii reg. d. contele Pechi) pleca cu concomitent de siese septamane, lasându Transilvania orfana României poftescu cale buna.

Sciri electrice.

New York, 19 maiu. Camerăa reprezentanților a ordinat una investigație spre a constători facutu-său încercări nelegale de a influența și tizarea senatorului Henderson, și a împotrivită comisarii acuzați a cercă, ore votatul-a senatorul acesta sub influența corumperii.

Constantinopol, 30 maiu. „Levant Express“ scrie, că Hobart, Gilbertron și Bruce au votat cu Fuad pasăa despre revisiunea statutului bancei otomane, și despre alte cestiuni finantării.

Viena, 3 iunie. „Volksfreund“ scrie, că până acum nu s'a predat nici un protest, ci numai nota a nuntiului, fără mandatul specialu. Protestul pentru văzutarea concordatului se va face în aceeași zi a papalei Consistoriului prossim.

Viena, 3 iunie. Regimul a opriu totu miiile gurile cehice, pentru că totu-deună agitează și aceleșii personale pentru scopuri neconstituționale — Eigner e denumitul capitanu provincialu pentru Austria superioră; Pillersdorf e desemnatul de locuționat în această provincie.

Viena, 3 iunie. Clubul stenpei a decis să acceptă votul minorității. Regimul respinge reacțiunea usurelor și acceptă darea de cupon de 25 de procente, mai departe unu imprumut de 25 milioane care se va solvi d'in bunurile de statu, ce se vor vinde, și urcarea dărei de venit și castigul cu 5 milioane.

Viena, 3 iunie. În casăa reprezentanților se începe astăzi desbaterile finanțării. Skene reprezentanților maiori și Banhans alu minorității vorbește propunerile loru; inscriși sunt 16 vorbitori care să 3 pentru votul majorității.

Belgrad, 3 iunie. Consulul generalu s'au predat eri principelui în audiția solei creditive a sa, ca aginte diplomatică la curtea Belgradului.

Viena, 4 iunie. Consulul generalu Eder a votat satișfație de la guvernul romanu (nu a votat lucru! R.)

Viena, 4 iunie. În casăa deputaților vorbește Ryger și Mayr pentru votul majorității, Menzies și Dienstl, Gross, Beust contră. Beust și-esprimă răntită, că senatul imperial nu va îngreuna agendele ministeriului de externe și nu va face nepotul reprezentarea în afară a concluziului casei.

Belgrad, 4 iunie. Batalionul garnizoanei în Semlinu a primitu eri seră ordine, să plece împotriva Sabii, unde aru fi eruptu una rescolă. Telegramul acăstă a forte enigmaticu, nu luptă pe pămînt. (R.)

Augsburg, 3 iunie. Astăzi după amiază a sositu aici principalele Napoleoni; după unu interval de 20 minute și-a continuat călătoria la München.

Necrologu.

Iulianu Maniu în numele său și alu prietenilor săi: Aureliu, Erminiu și Liviu. — Ioanu Sierbanu și Iulianu Maniu casatoriti Sierbanu și alu pruncilor loru George și Aureliu, — și Ecaterinu Maniu, cu înfrântă de dorere înconștientă pre totu nemurile, amicilor și cunoșcutii, cum că prezbitorul său soțiu, respectivu tata, mosiu și prezbitorul Pavelu Maniu, parohu romanu gr. oriental în Lugosiu, și asessoru consistorialu născutu în 26 nov. 8 dec. 1805, după unu moarte mai indelungat, în etate de 63 ani, a reșăsatu în Domnul în 15/27 maiu 1868 la ore după media-di. Îmmormântarea se va face după ritulu gr. oriental. Vineri în 17/29 maiu 1868 la 10 ore nante de media-di. Fie-i înmormântați într-o usioră!

Proprietariu, redactoru responditoru și editorul
ALEXANDRU ROMANU.